

JUSTICIA SOCIAL

ORGAN DE LA UNIO SOCIALISTA DE CATALUNYA

Cal arrencar de les presons capitalistes els 40.000 Socialistes, Comunistes i anarquistes.

Com?

Així!

EDITORIAL

El moment polític

La setmana passada anunciàvem que la U. S. C. trameteria una convocatòria emplaçant a totes les organitzacions obreres de Catalunya a una reunió en la qual s'exercitaria la tasca d'acoblament per a anar a integrar conjuntament amb la U. S. C. el front popular de Catalunya.

Aquesta ha estat tramesa. S'han fet ja els primers treballs. Treballs de llumadura. Hem de confessar que l'anhel sentit intensament per les masses obreres de Catalunya per a la constitució del bloc antifeixista va prenent cos i forma. Les necessitats històriques ho exigeixen i aquestes han posat a les mans de la U. S. C. la missió de complir-la. Cal confessar que hi posarà el màxim de fervor, de desinterès i de sacrifici? No. La trajectòria política i social de la U. S. C. n'és una jerma garantia. La responsabilitat històrica i moral de la batalla del 16 de febrer per damunt nostre, i cal que el poble sapiga que contra petits interessos, baixes passions, qüestions de partit i de tots els defectes inalienables a la voluntat i personalitat humana, la conjunció de republicans i obrers contra la pseudo-reacció serà un fet.

En aquesta hora suprema, en la qual Catalunya i Espanya es juguen una carta definitiva per a molts anys, la U. S. C. és al seu lloc amb entusiasme i serenitat, amb passió i valentia. El poble treballador de Catalunya ha de disposar llur confiança amb la U. S. C.

...

La batalla del 16 de febrer és un fet. Un fet imposat per les circumstàncies. Exigim la setmana passada una sèrie de garanties indispensables per a la puresa i imparcialitat de les eleccions. Amb sornegueria i raons despergonyides no han estat ateses les nostres justes peticions. Només constatem el fet. I no cal dir que ho lamentem ben profundament.

Però no hi fa res. La batalla del 16 de febrer ja és començada. Qui la guanyarà? No en dubtem gens ni mica. El triomf és indiscutiblement del front popular. No hi valdran les argücies dels capitosos de la Lliga. No hi valdran totes les maniobres i maniobretes dels cacics i caciquets de qualsevol districte o poblet. No hi valdrà res. La victòria serà decisiva i rotunda.

Però, ha arribat també l'hora de què els militants, damunt dels quals pesa una enorme responsabilitat es multipliquin amb llur esforç. La tasca — tot i ésser molta la realitzada fins aquí — ha de quedar minimitzada a la mínima expressió, amb comparació a la que es farà. Cada militant s'ha de convertir en un centre de dinamisme i de vitalitat. Sense conèixer la fatiga cal treballar intensament. Les victòries que s'obtenen amb esforç i sacrifici i quan més quantios i generos aquest hagi estat millor i més fecunda amb possibilitats constructives seran aquelles.

Ara ja no queden qüestions a resoldre interiorment. S'han acabat els recels i els dubtes. Abaix les qüestions personals! Penseu que la derrota del 16 de febrer pesaria damunt nostre com una llosa de plom. La batalla del 16 de febrer exigeix: unitat i sacrifici. Amunt, doncs, per la victòria de la República i del Socialisme. A la batalla, i a vencer!!!

Finalment, després de repetides demores, s'ha publicat el manifest del "front popular" de les esquerres i dels socialistes d'Espanya. Sánchez Roman, jurista i només que jurista, s'ha negat a firmar-lo a darrera hora. La seva actitud haurà escampat un moment de dubte damunt les esquerres espanyoles. Perquè s'ha retirat Sánchez Roman, després d'haver-se lligat, ben voluntàriament al Front Popular i haver intervingut activament en la seva formació i confecció? A nosaltres no ens preocupa. A dir veritat no ens ha sorprès, i preferim que s'hagi produït aquesta defecció ara, en aquest precís moment, que no pas començada la batalla o després de la victòria. Posicions clares és el que interessa. Que després ningú es doni perenganyat.

Per tal de copsar tot el contingut d'aquest manifest implica un llarg i profund anàlisi. Només podem dir, de moment, sense comprometre la ulterior posició, que ha aglutinat totes les forces obreres d'Espanya. En aquest moment és el que interessa. Hi ha massa problemes a resoldre i d'una urgència capitalíssima perquè ens entremquem a sospesar què hi ha de socialista o no, en el contingut del manifest. El temps juga un factor importantíssim. És aquest el que imposa la seva voluntat.

Només farem una manifestació per a salvar compromisos posteriors, i és aquesta. El manifest de les esquerres i dels socialistes d'Espanya és de contingut netament democràtic. El contingut socialista queda reduït a la mínima expressió. Ho aclarirem al seu degut temps.

Congrés de Constitució de la Joventut Socialista de Catalunya

(Fusió de la Joventut de la U. S. C. amb la del P. C. P.)
Hom convoca el Congrés de constitució de la J. S. C., per al proper dia 26 de gener del 1936, sota el següent ordre del dia:

- Obertura del Congrés.
- Validació de credencials.
- Discussió i aprovació del projecte d'estatuts.
- Elecció del Comitè Executiu.
- Proposicions.
- Clausura del Congrés.

La primera sessió tindrà lloc a les 10 en punt del matí. L'acte es celebrarà a la Casa del Poble de Barcelona, Primer de Maig, 7. Tots els delegats hauran de portar la respectiva credencial amb el segell de la Secció que representen.